

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (kilencedik tanács)

2019. december 10.*

„Megsemmisítés iránti kereset – Belső piac – Alapvető szabadságok – (EU) 2018/1724 rendelet – Az információkhoz, eljárásokhoz, valamint segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító egységes digitális kapu létrehozása – Államinál alacsonyabb szintű hatóság – Kereshetőségi jog – Személyében való érintettség – Elfogadhatatlanság”

A T-66/19. sz. ügyben,

a **Vlaamse Gemeenschap** (Belgium),

a **Vlaams Gewest** (Belgium)

(képviselik őket: T. Eyskens, N. Bonbled és P. Geysens ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Parlament** (képviselik: I. McDowell, R. van de Westelaken és M. Peternel, meghatalmazotti minőségben)

és

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: K. Michoel és O. Segnana, meghatalmazotti minőségben)

alperesek ellen

az információkhoz, eljárásokhoz, valamint segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító egységes digitális kapu létrehozásáról, továbbá az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2018. október 2-i (EU) 2018/1724 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 295., 1. o.) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: M. J. Costeira elnök, D. Gratsias (előadó) és T. Perišin bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: holland.

Végzést

A jogvita előzményei

- 1 2015. május 6-án az Európai Bizottság elfogadta az „Európai digitális egységes piaci stratégia” című közleményt (COM(2015) 192 final). E közlemény „Elektronikus kormányzat” című 4.3.2. pontjában a Bizottság megjegyzi, hogy „[az] állami hatóságok és polgárok/vállalkozások közötti kapcsolattartás [...] szétaprózódott és hiányos”, és hogy „[a] vállalkozások és a polgárok tagállamközi tevékenységével kapcsolatos igényeinek jobb kielégítéséhez a következőkre lehet támaszkodni: az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz digitális szolgáltatási infrastruktúrái, valamint a meglévő európai portálok, hálózatok, szolgáltatások és rendszerek [...] bővítése, integrálása és egyetlen [egységes digitális kapu keretében] való tömörítése.”
- 2 Így a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy egy új e-kormányzási cselekvési tervet terjeszt elő a 2016–2020-as időszakra, amely többek között magában foglalja „az európai és nemzeti portálok [bővítését és integrálását]” a szóban forgó egységes digitális kapu létrehozására törekvés jegyében.
- 3 2015. október 28-án a Bizottság elfogadta „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” című közleményt (COM(2015) 550 final). E közleménnyel a Bizottság megállapította az egységes piacra vonatkozó stratégiáját.
- 4 Ebben az összefüggésben a Bizottság olyan jogalkotási javaslatot fogalmazott meg, amely az információkhoz, eljárásokhoz, valamint segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító egységes digitális kapu létrehozásáról, továbbá az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2018. október 2-i (EU) 2018/1724 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 295., 1. o.) elfogadásához vezetett.
- 5 A 2018/1724 rendelet a (4) preambulumbekkezdése szerint a polgárok és a vállalkozások számára a belső piaci jogaik gyakorlásához szükséges információkhoz, eljárásokhoz, segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz való könnyű hozzáférést kínál. Így az e rendelettel létrehozott kapu hozzájárulhat a szabályok és rendelkezések fokozottabb átláthatóságához az olyan különféle, üzleti és magánéleti eseményekhez kapcsolódó területeken, mint az utazás, a nyugdíjazás, az oktatás, a foglalkoztatás, az egészségügy, a fogyasztói jogok és a családi jogok.
- 6 A (6) preambulumbekkezdése szerint a 2018/1724 rendelet három céllal rendelkezik: nevezetesen az azokra a polgárokra és vállalkozásokra nehezedő további adminisztratív terhek csökkentése, akik, illetve amelyek belső piaci jogaikat, közöttük a polgárok szabad mozgásának jogát a nemzeti szabályokkal és eljárásokkal teljes mértékben összhangban gyakorolják vagy gyakorolni kívánják, a hátrányos megkülönböztetés megszüntetése, valamint a belső piacon a tájékoztatás, az eljárások, a segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatások működésének biztosítása.
- 7 A (7) preambulumbekkezdése szerint a 2018/1724 rendelet annak érdekében, hogy az uniós polgárok és vállalkozások élhessenek a belső piacon való szabad mozgáshoz való jogukkal, az Európai Uniónak olyan konkrét, megkülönböztetésmentes intézkedéseket kell elfogadnia, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy könnyen hozzáférjenek az uniós jogszabályokon alapuló jogaikra vonatkozó, kellően átfogó és megbízható információhoz, valamint tájékoztatást kapjanak azokról a nemzeti szabályokról és eljárásokról, amelyeknek meg kell felelniük azokban az esetekben, amikor a saját tagállamuktól eltérő tagállamba költöznek, ott élnek vagy tanulmányokat folytatnak, továbbá vállalkozást hoznak létre vagy üzleti tevékenységet folytatnak.
- 8 Márpedig, amint a 2018/1724 rendelet (9) preambulumbekkezdése kimondja, a más tagállamokból származó polgárok és vállalkozások hátrányos helyzetbe kerülhetnek a nemzeti szabályok és közigazgatási rendszerek ismeretének hiánya, a nyelvi különbségek, valamint a sajátjuktól eltérő

tagállamban található illetékes hatóságoktól való földrajzi távolságuk miatt. Ugyanezen preambulumbekzdés szerint a belső piaci akadályok csökkentésének leghatékonyabb módja, ha lehetővé válik a határon átnyúló tevékenységet folytató, illetve ilyen tevékenységet nem folytató felhasználók számára, hogy az online információkhoz olyan nyelven férjenek hozzá, amelyet megértenek, a nemzeti szabályoknak való megfelelés érdekében teljes mértékben online folytassanak le eljárásokat, és segítséget kapjanak abban az esetben, ha a szabályok és az eljárások nem egyértelműek, vagy ha akadályokba ütköznek jogaik gyakorlása során.

- 9 Így a (12) preambulumbekzdése szerint a 2018/1724 rendeletnek egy egységes ügyintézési pontként működő egységes digitális kaput kell létrehoznia, amelyen keresztül a polgárok és a vállalkozások hozzáférhetnek az azokra a szabályokra és követelményekre vonatkozó információkhoz, amelyeket az uniós vagy nemzeti jog értelmében be kell tartaniuk.
- 10 Ebben az összefüggésben a 2018/1724 rendelet (35) preambulumbekzdése kimondja, hogy a határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználók sokkal könnyebben hozzá tudnak férni az információkhoz akkor, ha az információ elérhető egy, a lehető legtöbb, határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználó által széles körben érthető hivatalos uniós nyelven.
- 11 A 2018/1724 rendelet 2. cikke a következőképpen rendelkezik:
- „(1) A Bizottság és a tagállamok e rendelettel összhangban létrehoznak egy egységes digitális kaput (a továbbiakban: a kapu). A kapu a Bizottság által működtetett közös felhasználói felületből áll (a továbbiakban: a közös felhasználói felület), amelyet integrálni kell az »Európa Önökért« portálba, és amely hozzáférést biztosít a releváns uniós és nemzeti weboldalakhoz.
- (2) A kapunak hozzáférést kell biztosítania a következőkhöz:
- a) az uniós jogból eredő jogait gyakorló vagy gyakorolni szándékozó felhasználókra a belső piacon az I. mellékletben felsorolt területeken alkalmazandó, az uniós jogban és a nemzeti jogban foglalt jogokra, kötelezettségekre és szabályokra vonatkozó információk;
- b) a belső piaccal kapcsolatos, az I. mellékletben felsorolt területekre vonatkozó szabályoknak és kötelezettségeknek való megfeleléshez, illetve a felhasználók e területekkel kapcsolatos jogainak gyakorlásához szükséges uniós, illetve nemzeti szintű online és offline eljárásokra vonatkozó információk és az online – többek között a II. mellékletben említett – eljárásokra mutató link;
- c) azokra a III. mellékletben felsorolt vagy a 7. cikkben említett segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokra vonatkozó információk, és az ilyen szolgáltatásokra mutató linkek, amelyekhez a polgárok és a vállalkozások az e bekezdés a) és b) pontjában említett jogokkal, kötelezettségekkel, szabályokkal vagy eljárásokkal kapcsolatban felmerült kérdéseik és problémáik esetén fordulhatnak.”
- 12 A 2018/1724 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján a tagállamok biztosítják, hogy nemzeti weboldalaikon keresztül a felhasználók könnyen és online hozzáférjenek az ugyanezen rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett információkhoz (lásd a fenti 11. pontot).
- 13 Továbbá a 2018/1724 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerint „[m]inden tagállam biztosítja, hogy a felhasználók hozzáférhessenek és teljes mértékben online lefolytathassák a II. mellékletben felsorolt eljárásokat, amennyiben az érintett tagállamban léteznek ilyen eljárások”.
- 14 A 2018/1724 rendelet 9–11. cikke számos minőségi követelményt ír elő a 2018/1724 rendelet 2. cikkének (2) bekezdése és 4. cikke alapján közzétett információk vonatkozásában, hogy a lehető legpontosabb legyen a tájékoztatás az ugyanezen rendelet I. és II. mellékletében felsorolt jogok gyakorlása és az ott eljárások megindítása tekintetében, mint például egy másik tagállamba való

utazáshoz, ottani munkavállaláshoz, tartózkodáshoz, tanulmányok folytatásához vagy vállalkozás indításához való jog, vagy akár az ahhoz fűződő jog tekintetében, hogy a lakóhely, tanulmányok vagy szakmai élet vonatkozásában kérelmeket intézzenek a közigazgatáshoz.

- 15 Ebben az összefüggésben a 2018/1724 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése, 10. cikkének (4) bekezdése és 11. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a tagállamok a szóban forgó információkat elérhetővé teszik az Unió valamely olyan hivatalos nyelvén, amelyet a lehető legtöbb, határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználó széles körben ért.
- 16 Ezenkívül a 2018/1724 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint az ugyanezen rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett eljárások tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a felhasználók el tudják érni az eljárás lefolytatásához szükséges utasításokat az Unió egy olyan hivatalos nyelvén, amelyet a lehető legtöbb, határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználó széles körben ért.
- 17 A 2018/1724 rendelet a 12. cikkének (1) bekezdése szerint, amennyiben valamely tagállam nem bocsátja rendelkezésre az ugyanezen rendelet 9., 10. és a 11. cikkében, valamint 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott információkat, magyarázatokat és utasításokat az Unió egy olyan hivatalos nyelvén, amelyet a lehető legtöbb, határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználó széles körben ért, köteles kérni a Bizottságtól, hogy gondoskodjon azok lefordításáról erre a nyelvre, az e célra rendelkezésre álló uniós költségvetés keretein belül.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 18 A Törvényszék Hivatalához 2019. február 4-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek, a Vlaamse Gemeenschap (flamand közösség) és a Vlaams Gewest (flamand régió), előterjesztették a jelen keresetet.
- 19 A Törvényszék Hivatalához 2019. április 26-án és április 29-én érkezett külön beadványaiban az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa a Törvényszék eljárási szabályzatának 130. cikke alapján a kereset elfogadhatatlanságára hivatkozott. A felperesek az ezen elfogadhatatlansági kifogásokra tett észrevételeiket 2019. június 11-én terjesztették elő.
- 20 A Törvényszék Hivatalához 2019. május 15-én érkezett beadványával a Bizottság kérte, hogy a jelen eljárásba a Parlament és a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 21 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a 2018/1724 rendeletet;
 - a Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 22 A Parlament és a Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 23 Az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) és (7) bekezdése értelmében az alperes kérelmére a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve dönthet az elfogadhatatlanság vagy a hatáskör hiánya tárgyában. Mivel a jelen ügyben a Parlament és a Tanács kérte az elfogadhatatlanságról való döntést, a Törvényszék – mivel úgy ítéli meg, hogy az iratanyag alapján az ügy körülményei kellően fel vannak tárva – úgy határozott, hogy e kérelemről az eljárás folytatása nélkül határoz.
- 24 A Parlament és a Tanács arra hivatkozik, hogy a felpereseket nem érinti személyükben a 2018/724 rendelet, így a felperesek nem rendelkeznek az annak megsemmisítése iránti keresetőségi joggal.
- 25 Meg kell állapítani egyrészt, hogy a felperesek belga regionális egységek. Másrészt, amint az első és ötödik bevezető hivatkozásából kitűnik, a 2018/1724 rendeletet az EUMSZ 21. cikk (2) bekezdése és az EUMSZ 114. cikk (1) bekezdése alapján, következésképpen az EUMSZ 289. cikk (1) bekezdése és az EUMSZ 294. cikk értelmében vett rendes jogalkotási eljárás keretében fogadták el.
- 26 Ebből következik, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint a felperesek mint az államinál alacsonyabb szintű egységek a 2018/1724 rendelet megsemmisítése iránt keresetőségi joggal rendelkeznek, feltéve hogy e rendelkezés értelmében e rendelet közvetlenül és személyükben érinti őket. Valamely regionális vagy helyi közigazgatási egység keresete ugyanis nem hasonlítható valamely tagállam keresetéhez, mivel a tagállam fogalma az EUMSZ 263. cikk második bekezdése értelmében csak a tagállamok kormányzati hatóságaira vonatkozik. E fogalmat a Szerződésben előírt intézményi egyensúly megsértése nélkül nem lehet kiterjeszteni a regionális kormányzatokra, vagy más, az államinál alacsonyabb szintű egységek kormányzataira (lásd ebben az értelemben: 2009. november 26-i Região autónoma dos Açores kontra Tanács végzés, C-444/08 P, nem tették közzé, EU:C:2009:733, 31. és 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a hatáskör-átruházásról szóló nemzeti alkotmányos szabályok nem határozhatják meg a regionális egységek EUMSZ 263. cikk értelmében vett keresetőségi jogát (lásd: 2009. november 26-i Região autónoma dos Açores kontra Tanács végzés, C-444/08 P, nem tették közzé, EU:C:2009:733, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen önmagában az a tény, hogy valamely regionális hatóság az általa megtámadott aktsussal érintett területen bizonyos hatáskörökkel rendelkezik, nem biztosít keresetőségi jogot akkor, ha a szóban forgó aktus nem érinti őt közvetlenül, vagy adott esetben nem érinti őt személyében.
- 28 Mivel a Parlament és a Tanács a keresetnek a felperesek személyes érintettségének hiányából fakadó elfogadhatatlanságára hivatkozik, meg kell vizsgálni, hogy a kereset e feltétel tekintetében elfogadható-e.
- 29 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt azon feltétel, amely szerint a jogi aktusnak a jogi aktus címzettjeitől eltérő természetes vagy jogi személyeket a személyükben kell érintenie, megköveteli, hogy a vitatott intézkedés bizonyos, rájuk nézve sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozzon rájuk, és ezáltal az ilyen jogi aktus címzettjéhez hasonló módon egyénítse őket (lásd: 2009. november 26-i Região autónoma dos Açores kontra Tanács végzés, C-444/08 P, nem tették közzé, EU:C:2009:733, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 A jelen esetben a keresetlevél 29., 35., 52., 57. és 72. pontjából kitűnik, hogy még ha a felperesek formálisan a 2018/1724 rendelet teljes egészében történő megsemmisítését is kéri, érvelésüket e rendelet azon rendelkezéseit érintő állítólagos jogellenességre összpontosítják, amelyek értelmében a tagállamok kötelesek bizonyos információkat elérhetővé tenni az Unió valamely olyan hivatalos nyelvén, amelyet a lehető legtöbb, határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználó széles körben ért (lásd a fenti 15. és 16. pontot).

- 31 Ezzel összefüggésben a keresetlevél 20. és 22. pontjából kitűnik, hogy a felperesek azt állítják, hogy keresetőségi joggal rendelkeznek a 2018/1724 rendelet megsemmisítése iránt, utalva azokra a hatásokra, amelyeket e rendeletnek a fenti 30. pontban említett kötelezettségek előírására irányuló rendelkezései a hatásköreikre gyakorolnak.
- 32 Következésképpen azt kell értékelni, hogy a felperesek a 2018/1724 rendelet 9. cikkének (2) bekezdése, 10. cikkének (4) bekezdése, 11. cikkének (2) bekezdése és 13. cikke (2) bekezdésének a) pontja révén – a fenti 29. pontban kifejtett értelemben – személyükben érintettek-e.
- 33 E tekintetben a felperesek úgy érvelnek, hogy a szóban forgó rendelkezések megkérdőjelezzik azt a politikát, amelyet számos, általuk kibocsátott jogi aktus alapján folytatnak, és amelynek célja a holland nyelv kizárólagos használatának a közöttük és a nyilvánosság közötti kommunikációban való megerősítése vagy bevezetése. Ily módon, mivel a fenti 32. pontban hivatkozott rendelkezések a hollandtól eltérő nyelv használatát eredményeznék a felpereseknek a jogalanyokkal folytatott kapcsolataiban, megakadályozzák a felpereseket abban, hogy szándékuknak megfelelően gyakorolják hatásköreiket, sőt arra köteleznék őket, hogy az alkalmazandó jogszabályokba ütköző módon gyakorolják hatásköreiket, amelyek bizonyos vonatkozásai alkotmányos jelentőségűek.
- 34 Ezenkívül a fenti 32. pontban hivatkozott rendelkezések sértik a felperesek által bevezetett állampolgári beilleszkedési politika tényleges érvényesülését, amely politika szerint a Flandriában (Belgium) letelepedő külföldieket arra ösztönzik, hogy tanulják meg a holland nyelvet.
- 35 A felperesek hozzáteszik, hogy keresetőségi joguk a Belga Királyság nyelvi régiók szerinti felosztásából és a belga alkotmány által nyelvi kérdésekben előírt – így a más tagállamokban nem tapasztalt „nyelvi konfliktus” keretében kimunkált – hatáskörmegosztásból ered.
- 36 Először is meg kell állapítani, hogy a 2018/1724 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében foglalt azon kötelezettség, hogy gondoskodni kell arról, hogy a nemzeti weboldalakon keresztül a felhasználók könnyen és online hozzáférjenek az ugyanezen rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett információkhoz (lásd a fenti 11. és 12. pontot), megkülönböztetés nélkül vonatkozik a tagállamok összességére.
- 37 Másodszor, hasonló módon, a 2018/1724 rendelet 9. cikkének (2) bekezdéséből, 10. cikkének (4) bekezdéséből és 11. cikke (2) bekezdéséből az következik, hogy az a kötelezettség, hogy a szóban forgó információkat elérhetővé kell tenni az Unió valamely olyan hivatalos nyelvén, amelyet a lehető legtöbb, határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználó széles körben ért, kivétel nélkül vonatkozik az e területen hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok összességére. Ugyanez a helyzet azon kötelezettség esetében, hogy az ugyanezen rendelet 13. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően biztosítani kell, hogy a felhasználók el tudják érni az e rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett eljárások lefolytatásához szükséges utasításokat az Unió egy olyan hivatalos nyelvén, amelyet a lehető legtöbb, határon átnyúló tevékenységet folytató felhasználó széles körben ért.
- 38 Ebből következik, hogy minden nemzeti hatóság, amely hatáskörrel rendelkezik a 2018/1724 rendeletben megállapított szabályok végrehajtására, ugyanolyan módon érintett e rendelet által, mint a felperesek a belga jog alapján ilyen hatáskörökkel felruházott hatósági minőségükben.
- 39 E tekintetben kétségtelen, hogy egy államinál alacsonyabb szintű hatóságot akkor lehet valamely uniós jogi aktus által személyében érintettnek tekinteni, ha az az ő általa kibocsátott jogi aktust érinti, és így megakadályozza őt abban, hogy szándékának megfelelően gyakorolja a nemzeti jog által ráruházott saját hatásköreit (lásd ebben az értelemben: 2005. október 5-i Land Oberösterreich és Ausztria kontra Bizottság ítélet, T-366/03 és T-235/04, EU:T:2005:347, 28. pont).

- 40 Azonban a személyében való érintettségnek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti meghatározására tekintettel (lásd a fenti 29. pontot), e körülmények csak abban az összefüggésben igazolhatják az államinál alacsonyabb szintű hatóság ilyen érintettségét, amelyben a megtámadott jogi aktus kizárólagos célja az Unió hatáskörének gyakorlása az említett hatóság által elfogadott valamely konkrét aktus tekintetében (lásd ebben az értelemben: 1998. április 30-i Vlaams Gewest kontra Bizottság ítélet, T-214/95, EU:T:1998:77, 17. és 29. pont; 2002. október 23-i Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság ítélet, T-346/99–T-348/99, EU:T:2002:259, 14. és 37. pont; 2005. október 5-i Land Oberösterreich és Ausztria kontra Bizottság ítélet, T-366/03 és T-235/04, EU:T:2005:347, 11–14. és 27–30. pont).
- 41 Márpedig a 2018/1724 rendeletet az Uniónak az EUMSZ 21. és EUMSZ 114. cikkben leírt célkitűzések elérésére irányuló hatáskörei keretében fogadták el, azaz hogy javítsák a belső piac működését az abból eredő jogok gyakorlására vonatkozó feltételek megkönnyítésével. Ebben az összefüggésben, amint az a fenti 36. és 37. pontban említett rendelkezésekből kitűnik, a 2018/1724 rendelet arra vonatkozik, hogy a tagállamok rendelkezésre bocsátanak egyes olyan információkat, amelyek lényegesek a polgároknak az uniós jog egyes rendelkezéseiből eredő, szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogaik gyakorlása szempontjából. E rendelet elfogadásának tehát nem célja az Unió hatáskörének gyakorlása a felperesek által a közigazgatás és a polgárok közötti kapcsolatokban a holland nyelv használata tárgyában elfogadott konkrét jogi aktusok tekintetében.
- 42 Ezenkívül az a megközelítés, amely szerint valamely uniós jogi aktus és az államinál alacsonyabb szintű hatóság által elfogadott jogi aktus hatálya közötti bármilyen kölcsönhatás azt jelenti, hogy e hatóság az uniós jogi aktus által személyében érintett személy, az így érintett államinál alacsonyabb szintű hatóságokat gyakorlatilag az uniós jogi aktusok címzettjeinek minősülő tagállamok rangjára emelné. Ezáltal az ilyen megközelítés megkérdőjelezné a Szerződésben előírt intézményi egyensúlyt (lásd a fenti 26. pontot), így az – a felperesek állításával ellentétben – nem fogadható el.
- 43 Ezt a megállapítást nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a közigazgatási nyelvhasználatról szóló belga szabályozás a felperesek szerint olyan kompromisszumokból ered, amelyekre egy hosszú, kimerítő tárgyalási időszak végén jutottak, és amelyek jelenleg részben e tagállam alkotmányában jutnak kifejeződésre. Amint ugyanis az a fenti 27. pontban kifejtésre került, a hatáskör-átruházásról szóló nemzeti alkotmányos szabályokon alapuló hatásköri szabályozás nem határozhatja meg az államinál alacsonyabb szintű jogalanyok keresetőségi jogát.
- 44 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a felperesek által felhozott jogalapok kizárólag a 2018/1724 rendelet 9. cikkének (2) bekezdését, 10. cikke (4) bekezdését, 11. cikke (2) bekezdését és 13. cikke (2) bekezdése a) pontját érintő állítólagos jogellenességre vonatkoznak. Ezenkívül a felperesek azt állítják, hogy keresetőségi joggal rendelkeznek a 2018/1724 rendelet megsemmisítése iránt, és kizárólag azokra a hatásokra utalnak, amelyeket a szóban forgó rendelkezések a hatásköreikre gyakorolnak (lásd a fenti 30. és 31. pontot).
- 45 E körülmények között meg kell állapítani, hogy – amint azt a Parlament és a Tanács állítja – a 2018/1724 rendelet nem érinti személyükben a felpereseket, így a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 46 Az eljárási szabályzat 144. cikkének (3) bekezdése értelmében, ha az alperes az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) bekezdése szerinti, elfogadhatatlansági vagy hatáskör hiányára alapozott kifogást nyújtott be, a beavatkozási kérelemről csak e kifogás elutasítása vagy az eljárást befejező határozatban való eldöntéséről szóló határozat meghozatala után lehet határozni. A jelen esetben, mivel a keresetet mint elfogadhatatlant teljes egészében el kell utasítani, az eljárási szabályzat 142. cikkének (2) bekezdése alapján a Bizottság beavatkozási kérelméről nem szükséges határozni.

A költségekről

- 47 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Parlament és a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeik, valamint a Parlament és a Tanács részéről felmerült költségek viselésére.
- 48 Az eljárási szabályzat 144. cikkének (10) bekezdése alapján abban az esetben, ha az alapügyben – mint a jelen esetben – a beavatkozási kérelemről történő határozathozatalt megelőzően befejeződik az eljárás, a beavatkozást kérelmező, valamint a felperes és az alperes maguk viselik a beavatkozási kérelemmel összefüggésben felmerült saját költségeiket. Tekintettel arra, hogy a beavatkozási kérelmet nem közölték az eljárás feleivel, és ezért nem kerültek olyan helyzetbe, hogy náluk költségek merüljenek fel, meg kell állapítani, hogy a Bizottság maga viseli az e tekintetben felmerült saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) Az Európai Bizottság beavatkozási kérelméről nem szükséges határozni.**
- 3) A Vlaamse Gemeenschap és a Vlaams Gewest viseli a saját költségein felül az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségeket.**
- 4) A Bizottság maga viseli a beavatkozási kérelemmel összefüggésben felmerült saját költségeit.**

Luxembourg, 2019. december 10.

E. Coulon
hivatalvezető

M. J. Costeira
elnök